

December 2025

*Vi i styrelsen önskar alla medlemmar
en välsignad jul och ett riktigt gott nytt år!*

Kalkbladet

Miraklet i Betlehem

Jag går till affärerna med massor av julprydnader, jag stannar upp och går igenom det som finns på hyllorna. Flera sorters tomtar, adventsstjärnor i olika former och storlekar och ljusslingor i massor. Jag köper med mig hem en liten julby med en tomta och snurrande julgran, jag är barnsligt förtjust i sådant och jag ställer den på mitt matbord för att kunna se den när jag äter. Efter några dagar så hämtar jag en liten julkrubba som jag köpte i Amsterdam i våras, då känns det komplett för det blir ju ingen jul i julbyn utan Jesusbarnet så är det bara. Jul utan Jesus, vad är det för jul.

Jag är osäker på om jag skulle stå ut med allt under julen om inte miraklet i Betlehem står i centrum, för under allt glitter och alla tomtar så måste det finnas ett djupaste allvar. I en värld där så mycket hemskt händer så behöver vi allvaret, djupet och botten för att också kunna tala om hopp och glädje. Gud kommer till oss för att visa sin kärlek, och gör det som ett litet barn i ett dragigt stall. Gud delar vår botten och allt det svåra i att vara människa. För många av våra systerkyrkor så firas julen under krig och hemlöshet, där hopp och ljus är ett mirakel och behövs för att livet ska kunna fortsätta. Jag önskar att Jesusbarnet får komma hem till dig i jul, hur du nu än firar den.

Ha en fin advent och julhelg, med hopp om miraklet om ett fredens år 2026.

Catharina Larsson

Sammanställning och layout: Margareta Hector

Dikter av Catharina Larsson

Jag har skrivit dikter sedan jag var tonåring, det korta bildspråket passar mig. Här delar jag med mig av några som kommit till de senaste åren.

Vi visar våra liv
*Vi pratar inte med varandra längre
vi ser varandra på sociala medier
en bild, några meningar
att gilla, reagera och kommentera.
Träffar en vän för att äntligen prata.
Hon visar bilder på mobilen
jag gillar och fäller snitsiga kommentarer
sen får jag visa mitt liv
vara tillräckligt intressant för att fastna
i hennes mentala flöde.
Vi sitter mitt emot varandra
utan att på riktigt se den andre.
Vi visar våra liv men vi pratar inte längre*

De torrlagda åarnas land
*Ibland tar livet med mig till de torrlagda åarnas land
Det är utmarker i snårig skog med torra sänkor
en gång fanns där så mycket liv
Porlande bäckar
Forsande åar
Friskt och lekande vatten mellan stenar och mossa
Drömmar och förhoppningar
längtan och möjligheter
som med åren tynade bort
Famn som försvann
Barn som inte kom
Vän som dog
Jag går över det torrlagda med tveksamma steg
för att bitterhetens ogräs inte ska få växa fritt
för att det fortfarande kan finnas strilar av hopp
i minnenas snöljusa iskristaller
Jag håller mina händer tätt intill mitt bröst
för de torrlagda åarnas land
finns bara där
oförgämligt och oändligt*

*Fortsätt följa Marianne Wasend, en av våra medlemmar i stiftsföreningen, som under rubriken **Mariannes Läslusta** bjuder oss på intressant läsinspiration utifrån sin egen läslusta!*

Mariannes Läslusta

Kvinnor med mod, kunskap och engagemang

Jag har läst nyutgivna ”*Klenoden*” av Klas Östergren med stor behållning. Stilistiskt njutbar med humor och satiriska tonfall. *Klenoden* handlar bl a om Natomedlemskapet, den upprustning som nu sker samt den bortglömda historien om Svenska fredsrörelsens uppgång och fall. Det som tilltalar mig är att Östergren lyfter fram kvinnor med starka röster såsom *Frida Steenhoff, Emilia Fogelklou, Elin Wägner* och *Romika Schwimmer*. Dessa kvinnor har haft mod, kunskap och driv i sina engagemang för fredsarbete och kvinnors rättigheter. Numera är de orättvist bortglömda.

Jag ger här en kort inblick ur ett flöde i boken som handlar om fredsrörelsens tillkortakommanden. Nämnda Romika Schwimmer f. 1877 var en ungersk pacifist och feminist. Hon arbetade för en modern äktenskapslagstiftning, barnbegränsning och förbud mot barnarbete.

Fredsresa till Stockholm

Schwimmer reste 1915 till USA där hon kontaktade industrimannen och pacifisten Henry Ford, som stöttade kvinnors fredsarbete.

Schwimmer föreslog en fredsresa till Stockholm inklusive neutrala länder i Europa i syfte att anordna en medlingskonferens med de krigförande parterna. Ford bestämde sig för att chartra en Atlantångare med en fredsdelegation till det krigförande Europa. Trots mycket mot-hugg i amerikansk press avgick båten. Men den nådde inte målet.

Vid den fredskonferens som senare hölls i Stockholm talade Schwimmer under rubriken ”*Kvinnorna och kriget*”.

Romika Schwimmer nominerades till Nobels fredspris 1947.

Marianne Wasend

Kallelse till årsmöte för Kvinnor i Svenska kyrkan Härnösands stift den 21 februari 2026 kl. 10.00 via Zoom

Vårt årsmöte för 2026 kommer för första gången att äga rum helt digitalt, via Zoom. Vi prövar detta för att fler av våra medlemmar ska ha möjlighet att närvara vid årsmötet.

Anmälan till årsmötet görs till Marianne Staaf Gälldin via e-post marianne.staaf.galldin@hotmail.com eller per telefon 076-830 82 66. För att få Zoom-länken till mötet behöver Marianne få din e-postadress.

Motioner till årsmötet ska vara styrelsen tillhanda senast den 21 januari 2026 och skickas till ordföranden Berit Larsson via e-post: ulla.berit.larsson@gmail.com eller

Kvinnor i Svenska kyrkan
c/o Berit Larsson
Örjansvägen 14
832 44 Frösön

Rapport från medlemsmöte

KviSk Härnösand 25-05-25

”Jag tror på oss!” blev slutordet på detta medlemsmöte – verkligen ett positivt avstamp för föreningens framtid. Vi, sju medlemmar, träffades digitalt med efterföljande styrelse-reflektion. Vi hade också fått ett skriftligt svar från en medlem. Mötet genomfördes efter beslut på årsmötet och Catharina Larsson ledde mötet.

Styrelsen avslutade med en egen reflektionsstund. Vi uppfattade att de som var med tyckte att föreningen är viktig och behövs. I föreningen finns medlemmar som vill vara stödjande och andra som vill ha aktiviteter och delaktighet, vi behöver jobba för alla medlemmar. Möten är viktiga. Styrelsen har fått förslag på programpunkter, som vi behöver planera för. Styrelsen har diskuterat förslagen från medlemsmötet och den nya styrelsen fr.o.m. 2026 ska prioritera några av dem, för att genomföras under året.

Den första frågan vi delade på medlemsmötet var:

Vad vill jag med den här föreningen, varför är den här föreningen viktig för mig?

Det kom många svar som visade behovet av vår förening.

- En fantastisk förening för mig, fått skriva i Kalkbladet, deltagit och arbetat med Inspirationshelger.
- En viktig röst för kvinnoröst, frukostar och föredrag.
- Viktig förening som driver bra frågor.
- Inspirerande föredrag om något tema, Kalkbladet som förenar oss över geografiska gränser.
- Innehållsrika aktiviteter, Kalkbladet, bokcirkel.
- Fint med ett forum för frågor som berör oss kvinnor.
- Har lärt mig mer om kvinnors villkor och kvinnokamp, har stärkt mig.
- Kalkbladet, danser, pilgrimsvandringar, Fred och Miljö har varit aktiviteter som betytt mycket.
- Kvinnlig andlighet i kyrkan, när Gud inte bara är Herre utan också Moder. Jag önskar mig föreläsningar, samtal, gudstjänster där den kvinnliga sidan får komma fram.

Nästa fråga som vi bearbetade tillsammans var:

Vad ska vi göra för aktiviteter i föreningen?

Alla de här förslagen kom fram:

- Samtal och föredrag om kvinnlig andlighet, i historien och nutid. Biskop Teresia, Tina Wilhelmsson. Gudstjänst och samtal.
- Heliga danser.
- Författarbesök.
- Webinarium om intressanta ämnen.
- Bokcirkel via webben.
- Studiecirkel via webben.
- Pilgrimsvandringar.

”Göra reklam för föreningen och vara ambassadörer för föreningen, vi behöver steppa upp och sprida info om föreningen, tex. genom broschyrer vid präst-och diakonmötet i höst. Instagram för kommunikation.”

Styrelsen för KviSk Härnösand genom Marianne Staaf Gälldin

Rapport och reflektion från Höstglöd

4 – 5 oktober 2025

Varje år på hösten samlas riksstyrelsen och föreningens kontaktpersoner till lunch-lunchöverläggning, på något ställe i Sverige. I år var det höst vackra Linköping som tog emot oss, cirka 20 personer, med ett fint program.

Stort tack till Linköpings stiftsgrupp som arrangerat, ordnat och tagit hand om oss så trevligt denna helg. Vi avslutade med att delta i en fin högmässa i Domkyrkan där vår förening inledningsvis också hälsades särskilt välkommen.

Nytt om vår kommunikation

Kommunikationsgruppen tillsammans med redaktören för Kvinnoglöd, Karin Bernspång, inledde med återkoppling på kommunikationsplanen och Kvinnoglöd.

– Ett *webbråd* ska bildas och Kristina Bonnier deltar från riksstyrelsen. *Hemsidan* och *Facebook* är kommunikationsvägar som vi alla ska hålla levande med att använda och uppdatera.

– Nytt är att ordförande Bulle kommer att både skriva ett *Nyhetsbrev* till alla medlemmar några gånger/år samt fortsätta att skriva informationsbrev till kontaktpersonerna.

– Vi behöver också förtydliga och sammanställa föreningens budskap, så att vi lätt och enkelt kan motivera medlemskap i föreningen och vad vi vill. Det finns också en nytryckt ”dragspelsinformation”, som är lätt att ta med och ge vidare.

– Kolla på och använd gärna hemsidan:

<https://www.kvinnorisvenska-kyrkan.se/> och på föreningens FB <https://www.facebook.com/groups/58762693712>

Fortsätta att arbeta och verka för fred

Katarina Losjö, Birgit Söderström och undertecknad deltog från föreningens Fredsprojekt för att redovisa utvärderingen av fredsprojektet. Den visar att projektet har skapat kunskap, engagemang och konkreta förslag till hur föreningen kan fortsätta arbeta och tydligt verka för fred på jorden och fred med jorden. Projektrapport och utvärdering finns på föreningens hemsida. Projektgruppens uppdrag

är därmed avslutat och förslagen ska hanteras av riksstyrelsen och årsmötet. <https://kvinnorisvenskakyrkan.se/index.php/start>.

Aktiviteter kopplade till jämställdhetsmålen

En bärande struktur i föreningens verksamhet är att vi ska arbeta med de nationellt fastställda *Jämställdhetsmålen*, i riksföreningen och alla stiftsgrupper. Kassören Elisabeth Nilsson redovisade detta målarbete och noterade att vi behöver vara mycket tydliga hur vi kopplar våra aktiviteter till dessa mål. De utgör sedan grund för att ansöka om ekonomiska medel från *Myndigheten för Ungdoms- och Civilsamhällesfrågor (MUCF)*. Jämställdhetsmålen finns här <https://www.regeringen.se/regeringens-politik/jamstallldhet/mal-for-jamstallldhet/>

Mötets kulturprogram fokuserade på författaren *Moa Martinsson* (1890–1964). Prästen Annika Johansson berättade och visade bilder om Moas liv, författarskap och kvinnokamp. Med sina rötter i Östergötland var Moa både frispråkig och kontroversiell. Så intressant att få veta mer om denna författare och om hur kulturen kan användas som uttryck för samhällsförändring och utveckling. Läs gärna Moas böcker – själv rekommenderar jag *Mor gifter sig* (1942), som är min favorit.

Samtalen med kontaktpersonerna innehöll både tips, frågor och reflektioner om föreningens verksamhet. Några smakprov:

- Vi kan använda teknikens möjligheter att bjuda in varandra till digitala studiecirkel, bokklubbar, samtal och andra aktiviteter. Sensus kan tillfrågas om zoom-länk.
- KviSk är medlem i Sensus och det betyder att vi kan fråga Sensus om hjälp, utbildning, inspiration och medverkan i problemlösning i våra stiftsgrupper.

Marianne Staaf Gälldin

Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2026

Avgiften på 100 kr betalas
antingen via bg 422-3699 eller
via Swish, nummer 1236918593.

Volontärarbete

Ett viktigt arbete i våra församlingar är volontärarbete. Vi i Svenska kyrkan har varit bortskämda med många anställda så frivilligarbete har inte värderats på samma sätt som i frikyrkoförsamlingarna. När ekonomin dras åt och varje pastorat måste se om sina tillgångar är frivilligt arbete väldigt viktigt om många församlingar ska överleva. Vi är många äldre som är vitala långt upp i åldrarna. Att avsätta tid och engagemang känns väldigt meningsfullt.

Jag själv är pensionär sedan flera år tillbaka och finner en stor glädje i att få hjälpa till frivilligt. Då jag har haft en tjänst som diakon så har jag erfarenhet av församlingsarbete och många behövs med olika gåvor men framförallt att finna glädje att få göra en insats.

I Härnösands pastorat har vi sedan några år tillbaka delat ut mat till behövande. Där finns jag med bland tio andra frivilliga personer. Två diakoner har ansvaret för arbetet. Utdelandet sker varje tisdag och vi turas om varannan vecka, några finns med varje vecka. Två personer åker till matbutikerna och hämtar mat där datumet håller på att gå ut eller förpackningar som är lite förstörda, som inte är säljbara.

En matkasse kan betyda mycket

Det är mest bröd, frukt och grönsaker men även frysta varor och lite annat som skänkes bort. Det köps också in basvaror från gåvor eller fondmedel. I Härnösand har vi i snitt 80 - 90 personer som kommer varje vecka. Det är svenska familjer, pensionärer med dålig ekonomi, nyanlända, ukrainare och människor från många olika länder som hamnat här. En matkasse kan få betyda väldigt mycket där ekonomin är knaper. Vi läser och hör i Radio och TV att fler och fler är fattiga i dagens Sverige. På bara några år har utvecklingen gått åt fel håll. Det är ingen rolig prognos när vi i vårt land räknas som ett av de rikaste länderna och vi ser behoven bara ökar. Många som kommer till utdelningen känner stor tacksamhet till kyrkan inför detta arbete. Runt omkring i Sverige pågår samma arbete så det är inget unikt för Härnösand och många diakoner avsätter mycket av sin tid till människor som lever på marginalerna.

En höstdag i oktober fick vi volontärer tillsammans med församlingens diakoner åka till Örnsköldsvik för ett studiebesök med liknande arbete. Där har man nyss invigt ett diakonalt center där deras utdelning sker. Det blev en fin dag då vi fick dela upplevelser och erfarenheter och framförallt en bra dag för gemenskap i gruppen.

Det här är ett exempel på ett arbete där frivilliga behövs men det finns många fler uppgifter i församlingen där volontärarbete är viktigt.

Berit Selling

Styrelseledamot i Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift.

Glöm inte att meddela ev. adressändring till
marianne.staaf.galldin@hotmail.com

Facebook-gruppen

På Facebook finns en grupp för medlemmar i Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift. Där kan alla lägga in information och läsa om aktuella händelser. Kom med du också!

Svenska kyrkans klimatambassadörer

I Härnösands stift finns det i nuläget fyra klimatambassadörer:

Marianne Staaf-Gälldin, Medelpads södra pastorat-Sundsvalls församling,

Tina Wilhelmsson, Medelpads södra pastorat, Stöde-Tuna-Attmars församling,

Per Sundin, Örnsköldsviks södra pastorat, Gullängets församling,

Stefan Jonasson, Medelpads södra pastorat, Sundsvalls församling.

Jag heter *Lisa Svensson* är nationell klimatsamordnare för Kyrkans uppdrag inom *Färdplan för klimatet*. Det betyder att jag samordnar arbetet med att få in miljö- och klimatfrågan i den grundläggande uppgiften så att det blir ett naturligt inslag i predikningar, konfirmandundervisning, diakoni mm. Jag vigdes till präst 2009 och har sedan dess arbetat i församling i Malmö, som studentpräst i Lund samt på stiftskansliet i Lund.

Eftersom jag har ett stort engagemang för frågor som rör ekoteologi är jag glad att nu få satsa heltid på detta. Och en av mina roligaste arbetsuppgifter är att jag får sammankalla denna engagerade och kompetenta grupp av människor från hela landet som kallas *Klimatambassadörer!*

Vill se en ökad klimaträttvisa

I have a dream! Så sa pastor Martin Luther King JR i sitt epokgörande tal, och när han uttalade orden stod han i en lång judisk-kristen tradition av profetisk predikan, nämligen att hoppas på en framtid som ännu inte är här. Just nu är det ganska glest med hopp tycker jag, kanske är det därför jag vänder mig mot pastor Martin. För att hoppas på det vi ännu inte ser är en kristen tjänst vi kan ge varandra. Hoppet skapas när vi målar nya bilder, när vi ber och mobiliserar oss. Detta gör vi i nätverket Klimatambassadörerna, som syftar till att rusta

Foto: Magnus Aronson

Klimatambassadörerna samlade utanför Uppsala Domkyrka och konstverket som heter MOD. Michel Östlunds skulptur är över sju meter bred och väcker uppmärksamhet både genom sin form och sitt budskap. Med ordet MOD – spegelvänt till DOM – väcks frågor om ansvar, civillikhet och demokratiska rättigheter. Via en app och QR-kod uppmanas besökare att dela sina tankar om vad mod är – och inte är.

ideella, förtroendevalda och anställda att vara ambassadörer för Svenska kyrkans klimatarbete. Ambitionen är att öka det inomkyrkliga engagemanget och att bidra i arbetet med värderings- och beteendeförändring och arbetet för ökad klimaträttvisa. I nuläget består gruppen av ett 60-tal personer från hela landet och vi behöver bli fler.

Att sörja ett livshotat ekosystem

Vi som samordnar Klimatambassadörerna heter Lisa Svensson och Hanna Solberg och vi representerar *Svenska kyrkans färdplan för klimatet* och *Act Svenska kyrkan*. Självt har jag varit studentpräst vid Lunds universitet och det var där jag hittade skärningspunkten mellan teologi och ekologi.

Det började med att några studenter tog kontakt för ett skolprojekt där de sökte former för att hantera sin klimatsorg. Vi erbjöd dem sorgegruppens ramar, med skillnaden att man inte sörjde en nära anhörig utan ett livshotat ekosystem. Så fick jag syn på hur viktig den inre hållbarheten är för yttre förändring. Jag förstod att policydokument, skattesubventionering och forskningsresultat bara når en bit på vägen. En människa behöver få tag på sitt eget unika ”varför” för att kunna

ställa om på lång sikt. För visst är det ibland så som Paulus säger ”*Det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag.*” (Romarbrevet). Och jag undrar, hur byter vi ut meningen till: *Det goda jag vill – Det gör jag!*

Alla pusselbitar behövs

Nu råkar min hjärtefråga finnas inom teologin medan andra klimatambassadörer intresserar sig för församlingsorganisation, pilgrimsvandring eller skogsbruk. I nätverket kommer vi samman med våra olika nådegåvor och intressesfärer eftersom alla pusselbitar behövs i den stora utmaningen vi har framför oss.

Ett exempel på en aktivitet som vi har genomfört är att vi deltog i Svenska kyrkans digitala delegation vid klimattoppmötet COP30 i Brasilien, därefter skrev vi debattartiklar för att påverka opinionen. Man skulle kunna säga att vi kom samman för att hoppas på, och agera för en framtid som vi ännu inte kan se. Verkar det intressant, kom och var med på färden!

Länkar och kontaktuppgifter: Lisa.svensson@svenskakyrkan.se

Bli Klimatambasador (bli det!) SK20077-Biskopsbrev-klimat-webb uppslag (5).pdf (jättebra biskopsbrev som ”I have a dream- reflektionen” är hämtad ur) Vårt arbete för klimatet - Svenska kyrkan (läs mer om Färdplan för klimatet som är antaget av kyrkoordningen)

Lisa Svensson

Härnösands stifts klimatgrupp

Härnösands stift har inrättat en klimatgrupp. Den består av stiftsdiakon Irja Åberg, klimatstrateg Anders Sandström, enhetschef Andreas Sundström samt en ekonom.

Härnösands stifts klimatgrupp är en del av Svenska kyrkan som arbetar med att främja hållbar utveckling och miljöarbete inom stiftet. Arbetet baseras på tre principer: att förkunna skapelseansvaret (teologisk), att samverka med samhället (samverkan) och att leva som man lär (etisk). Gruppens insatser syftar till att säkerställa en hållbar framtid genom att ta itu med klimatförändringarna och deras konsekvenser.

Skapelseansvar: Stiftet lyfter fram att det är en del av den kristna tron att förvalta och bruka jorden, eftersom livet och skapelsen är heligt.

Samverkan: Klimatgruppen arbetar tillsammans med andra goda krafter i samhället för att gemensamt lösa utmaningar relaterade till miljö och klimat.

Etisk hållning: Gruppen strävar efter att vara en förebild genom att aktivt arbeta med miljöfrågor och leva som man lär. (texten hämtad från Google).

Sigrid Blomberg, kvinnan bakom Bebådelsen

Sigrid Blombergs mest kända verk är Bebådelsen, inköpt 1900 till Nationalmuseum som första skulptur av en kvinnlig hand. Den blev oerhört populär och framställdes i ett otal varianter i olika storlekar.

Innan dess hade Sigrid Blomberg fått uppdraget att skapa en skulpturgrupp till altaret i Oskarshamns kyrka. Ett än idag ovanligt uppdrag, större altarskulpturer är fortsatt sällsynta i vårt land. På Röhsska museet, på Östra kyrkogården i Göteborg, finns hennes andra stora skulpturgrupp. Även den är i det närmaste unik i Norden – och orsaken till att hon nu i vårt nya årtusende äntligen har tagit sig in i och fått sin rättmätiga plats i svensk konsthistoria.

Hennes mest personliga verk

Bebådelsen var det verk som Sigrid Blomberg ansåg vara sitt största. Det är nog även hennes mest personliga då hon här kunde arbeta fritt utan en beställares begränsningar.

”Det är godt att ha skapat något, som står sig, som lever sedan man själv är borta” yttrade hon själv. Men ett liv i offentligheten skulle det inte förbli. Skulpturen var efter Nationalmuseumns förvärv exponerad på en gulådrig italiensk marmorplint i museets skulptursal, men därefter under många år förvarad i magasinet.

Inte förrän år 2018, när Nationalmuseum återöppnade efter en stor reovering, placerades den åter i den nya skulpturhallen. Där samsas den i dag med Per Hasselbergs Snöklockan, som Sigrid själv så beundrade.

Kopplingen till Härnösand

Men vad har detta att göra med Härnösand? Jo, här finns modellen i gips efter vilken Sigrid högg Nationalmuseumns Bebådelsen i oskuldsvit carraramarmor, i Florens. Gipsmodellen står i dag undanskymd bland andra statyer i Härnösands domkyrka. 1968 berättade Nya Norrland om hur statyn hade hittats i ett förråd på äldreboendet Ädelhem i Härnösand.

I december kommer "Med leran i min hand". En biografi om skulpturen Sigrid Blomberg.

Förmodligen hade den en gång i tiden donerats av jägmästare Johan August Arnell och hans hustru Signe. En syster till Johan August var Alma Arnell, konstnär verksam i Stockholm och liksom Sigrid medlem i Sällskapet Nya Idun.

År 1899 ärvde barnen Arnell en stor förmögenhet och då köpte Alma Bebdelsen av sin kollega Sigrid. Hur den senare hamnade hos brodern finns inte dokumenterat. Ytterligare en gipskopia står sedan 1952 i kolumbariet i Gustaf Vasa kyrka i Stockholm. Den är i sin tur en gåva av medicinprofessorn Alfred Petterssons sterbhus. Paret var vänner till Sigrid. Hustrun Ida Helena Nordin-Pettersson var konstnär och hade utbildat sig vid Konstakademien. Då hon kom från Härnösand hade de gift sig där år 1900. Hade de då kommit i kontakt med Bebdelsen i familjen Arnells ägo? Några säkra svar går troligen inte att få.

En rik bildflora som inspiration

Sigrid Blomberg hade en rik bildflora, inte minst inom måleri, att inspireras av när hon skulle ta itu med sin skulptur. Vanligast är att såväl Maria som Gabriel avbildas och att Maria i vördnad lägger sina händer på bröstet.

Är Maria framställd ensam i en skulptur så beror det oftast på att Gabrielfiguren är förkommen. Att göra det i en skulptur satte sina begränsande ramar i förhållande till måleri. Resultatet blev en på många sätt unik och nydanande framställning. Det är inte någon förskräckt eller ödmjuk Maria med händerna på bröstet som möter. Sigrid valde att framställa en ensam Maria, vilket gör att åskådaren själv får fullborda skulpturen i tanken – att föreställa sig ärkeängeln Gabriels och den helige Andes närvaro. ”Bebådelsen” står det på sockeln, behöver den avskalade versionen förklaras då såväl ärkeängeln Gabriel som den helige Andes duva saknas?

Sigrid stiliserade och strama Maria är iklädd en fotsid klänning med skärp runt midjan. Hon står på knä och klänningen faller i vackra veck över vaderna och en naken fot sticker fram. Över sitt huvud har hon en duk, vilken hon fasthåller med händerna framför kroppen. Hon riktar ansiktet uppåt, ett öppet och mottagligt ansikte med ett påtagligt lugn. Ögonen är slutna och läpparna aningen åtskilda. Hennes ansiktsuttryck påminner något om det i Gian Lorenzo Berninis *Den heliga Teresas extas*.

Antingen madonna eller femme fatale

När Sigrid skulpterade *Bebådelsen* sammanföll det i tiden med det symbolistiska sekelskiftets bild av kvinnan pendlande mellan ytterligheterna madonna och femme fatale. Kvinnor fick symbolisera olika fenomen och det omfattade även den religiösa sfären Prerafael-eliten Dante Gabriel Rossetti målade *bebådelsen* i hela tre versioner. I samtliga finns ärkeängeln Gabriel med.

Vid samma tid debuterade *Märta Måås-Fjetterström* med sin gobeläng *Bebådelsen* på en konstslöjdsutställning i Lund 1897. Sigrid kan ha sett den då de vid sekelskiftet båda bodde på samma adress i Stockholm. I *Måås-Fjetterströms* version finns också Gabriel med och både han och Maria har glador.

Skulpturen Sigrid Blomberg valde madonnan framför femme fatale. Det är vi glada åt idag.

Text och foto: Berit Linden

Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift **Styrelsen:**

Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66

Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57

Mery Sauni, Härnösand, tel. 070 - 389 53 90

Berit Selling, Härnösand, tel. 070-385 73 02

Catharina Larsson, Örnsköldsvik, tel. 070 -231 29 24